

EL LLENGUATGE

La meva enamorada

Segons el Diccionari Fabra, *enamorat*, nom i adjectiu, amb el seu femení *enamorada*, significa simplement «que sent amor per algú». El Diccionari de l'Enciclopèdia hi afegeix una definició que no correspon al llenguatge amatori, «que sent amor i entusiasme per alguna cosa» (per exemple, *enamorat de la música clàssica, de l'art romànic, de l'Empordà, etc.*), així com, resumida, la informació que trobem a l'Alcover-Moll: com a regionalisme significant «home que festeja una dona per casar-s'hi» i, la forma del femení, com a mot de la llengua antiga significant «amistançada». Ens sembla evident, però, que aquesta informació és encara incompleta, car aquest mot, com a substantiu, especialment la forma del femení, reuneix els dos valors, agent i pacient, «que sent amor» i «que és objecte d'amor», si es vol, «que inspira amor». Efectivament, l'expressió *la meva enamorada*, de fet, s'usa més sovint significant «la noia o dona de qui hom està enamorat, per qui hom sent amor» que no pas «la noia o dona que sent amor per hom, enamorada d'algú (del qui parla)». Hi ha, és clar, no pas infreqüents ni de bon tros, els casos en què aquest sentiment amorós és recíproc,

Normalment, en verbs com ara *interessar*, *preocupar*, *amargar*, etc., les formes del participi passat, *interessat*, *preocupat* i *amargat*, s'apliquen a les persones que senten interès, preocupació o amargor, i les de participi present, *interessant*, *preocupant* i *amargant*, a les persones o coses amb capacitat per a desvetllar o fer sentir aquests sentiments (o sensacions). Però en el cas que comentem, no havent-se dit mai *enamorant* com a forma nominal, *enamorat* ha adquirit tots dos valors (ajudant-hi, segurament, l'exaltació pròpia del sentiment amorós). El fet és que trobaríem molts exemples de l'ús de *enamorat* i, sobretot, com hem dit, de *enamorada*, amb aquest segon valor: *Gasta el meu cor el desig / com un esglaó d'entrada / on arribés el trepig / de la meva enamorada* (presumiblement, és la dona de qui el poeta s'ha enamorat: López-Picó, *Nous poemes de Scharazada*). La poesia amorosa ens forniria molts més exemples d'aquest ús, però n'adduirem un d'un text narratiu, ben explícit: *La meva enamorada* (el narrador ha parlat abans de l'enamorament d'ell) *m'agraï la idea amb un cop d'ulls* (P. Calders, *La maleta marinera*).

Albert Jané